

**Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босне и Херцеговине**

Broj: S1 3 U 042744 22 U
Sarajevo, 19.02.2024. godine

Sud Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove, sastavljenom od sudija Efraima Čosića, kao predsjednika vijeća, Maide Bikić i Jadranke Brenjo, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Enise Imamović, kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja „Mipex Auto RS“ d.o.o. Banja Luka, kojeg zastupa Vesna Rujević, advokat iz Banja Luke, protiv rješenja broj: JN2-01-07-1-246-7/22 od 03.03.2022. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, u upravnoj stvari javnih nabavki, na nejavnoj sjednici održanoj dana 19.02.2024. godine, donio je slijedeću:

P R E S U D U

Tužba se uvažava, poništava se osporeno rješenje broj: JN2-01-07-1-246-7/22 od 03.03.2022. godine i predmet vraća tuženom na ponovno rješavanje.

Uvažava se zahtjev tužitelja za naknadu troškova postupka i obavezuje se tuženi da tužitelju naknadi troškove postupka u iznosu od 850,00 KM, u roku od 15 dana od dana dana dostavljanja presude.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rješenjem tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, broj: JN2-01-07-1-246-7/22 od 03.03.2022. godine, odbijena je kao neosnovana žalba tužitelja, izjavljena protiv Odluke broj: 11-03-26-1959-44/19 od 08.12.2021. godine, ugovornog organa Ministarstva odbrane BiH, u postupku javne nabavke klase IV- materijal za pakovanje i transport.

Tužitelj je blagovremeno podnio tužbu za pokretanje upravnog spora, zbog pogrešne primjene materijalnog prava i pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. U obrazloženju tužbe navodi da je ugovorni organ ponovno razmatrao tužiteljevu ponudu, iako je prvom odlukom ista ocijenjena kao kvalifikovana, kao i da njegova ponuda nije osporavana od strane ostalih ponuđača. Nadalje navodi da je ugovorni organ kao razlog za

odbacivanje tužiteljeve ponude naveo da je ponuda sačinjena na prvobitno obrascu Aneksa 3, a ne na izmijenjenom. Ističe da je uložio žalbu na TD koja je usvojena, te da ugovorni organ nije tužitelju dostavio i izmijenjeni obrazac, iz kog razloga je popunio stari obrazac i u skladu sa odlukom o usvajanju žalbe, precrtao riječ pakovanje i upisao jedinicu mjere kg, potpisao i ovjerio pečatom. Nadalje navodi razloge zbog kojih je osporavo ponude ponuđača „Laki line“ d.o.o. i „Credibil company“ d.o.o., a koje je tuženi odbio kao formalne nedostatke ponude. Ukazuje da je ugovorni organ na osnovu člana 69. stav 3. ZJN donio odluku od 08.12.2021. godine kojom je otkazao postupak javne nabavke, a u kojoj je naveo šest razloga koji su procesnog karaktera i ne mogu predstavljati dokazive razloge koji su izvan kontrole ugovornog organa i koji se nisu mogli predvidjeti u vrijeme pokretanja postupka javne nabavke. Navodi i da je ukazivao i na manjkavost zapisnika o radu komisije, a koji žalbeni prigovor tuženi nije ni razmatrao. Konačno je predložio da se tužba uvaži, osporeno rješenje poništi i predmet vrati tuženom na ponovni postupak.

U odgovorima na tužbu tuženi Ured za razmatranje žalbi BiH i ugovorni organ Ministarstvo odbrane BiH su predložili da se tužba odbije kao neosnovana.

Sud je ispitao zakonitost i pravilnost rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH“ broj: 19/02. do 74/10), pa je odlučio kao u izreci presude, iz slijedećih razloga:

Iz stanja spisa ove upravne stvari, proizilazi da je ugovorni organ Ministarstvo odbrane BiH pokrenulo postupak javne nabavke klase IV- materijal za pakovanje i transport, za koji je Obavještenje o nabavci broj: 723-1-1-33-3-14/15 od 22.07.2015. godine, objavljeno na portalu javnih nabavki, te je nakon okončanog postupka, dana 08.12.2021. godine, donio Odluku broj: 11-03-26-1959-44/19, kojom je otkazan predmetni postupak javne nabavke. Tužitelj je protiv navedene Odluke izjavio žalbu, koju je tuženi osporenim rješenjem odbio kao neosnovanu. Tuženi je ovako odlučio, kako to proizilazi iz obrazloženja osporenog rješenja, jer je zaključio da je ugovorni organ pravilno postupio kada je donio odluku od 08.12.2021. godine.

Odluka tuženog organa je nepravilna i nije utemeljena na zakonu.

Ovaj Sud nalazi da je tuženi pogrešno odlučio kada je odbio žalbu tužitelja. Zakon o javnim nabavkama („Službeni glasnik BiH“, broj: 39/14) je poseban materijalnopравни propis, kojim se na poseban način uspostavlja sistem javnih nabavki u BiH, prava, dužnosti i odgovornosti učesnika u postupku i postupak kontrole javnih nabavki, radi osiguranja najefikasnijeg korištenja javnih sredstava, omogućavanje aktivne i pravične konkurencije, među potencijalnim dobavljačima, uz ostvarivanje jednakog tretmana, nediskriminacije i transparentnosti. Ova osnovna načela moraju biti vodilja pri svakoj radnji koju učini ugovorni organ kao dobavljač, a na strani potencijalnih dobavljača je obaveza da u cijelosti poštuju postavljene uvjete u tenderskoj dokumentaciji predmetne javne nabavke. Stoga je ovaj zakon mjerodavan u pitanju utvrđivanja pravog stanja stvari izjašnjavanja o svim činjenicama i okolnostima, ocjene dokaza, prava na pravna sredstva i sudsku zaštitu. Članom 69. stav 3. Zakona o javnim nabavkama, propisano je da ugovorni organ može otkazati postupak javne nabavke samo zbog dokazanih razloga koji su izvan kontrole ugovornog organa i koji se nisu mogli predvidjeti u vrijeme pokretanja postupka javne nabavke. Iz spisa predmeta proizilazi da je ugovorni organ odlukom broj: 11-03-26-1959-44/19 od 08.12.2021. godine otkazao predmetni postupak javne nabavke zbog toga što je tužitelj svojim radnjama, odnosno propuštanjem dostavljanja dokaza tuženom o uplati

naknade, doveo do prvobitne ocjene njegove žalbe neurednom, te nepotrebno odužio, iskomplikovao i doveo do upitnosti nesmetano odvijanje radnji postupka, jer je tužitelj prihvatio dispoziciju ugovornog organa po pitanju kvalifikovanosti i odabira ponuđača u kasnije donesenoj odluci, koja mu je dostavljena, a radilo se o istom ponuđaču, čiju je ponudu osporavao žalbenim navodima i razlozima izjavljenim na odluku koja je prethodila kasnije donesenoj odluci, pa je nejasan krajnji ishod koji bi imao namjeru postići predmetnom žalbom, jer je tužitelj, iako je bio upoznat sa odlukama ugovornog organa, dpustio izvršenje odluka, iako je imao mogućnost podnošenja zahtjeva za odgađanje izvršenja konačnih odluka, pa prema tome i nastupajućih posljedica, te je stoga nastupilo izvršenej zaključenih ugovora, jer je ugovorni organ pravilno pristupio izvršenju rješenaj i zaključaka URŽ-a, a tužitelj nije zatražio odgađanje izvršenja niti jedne odluke, te je propustio nespornu i sigurnu mogućnost osporavanja sadržaja odluke ugovornogorgana od 28.12.2015. godine, za koju je nedvojbeno imao sznanje 04.01.2016. godine, a koja je nakon konačnost i izvršena, jer je predmetna nabavka bila u Planu javnih nabavki za 2015. godinu, a u skladu s tim je bilo planirano iz sredstava Budžeta BiH za 2015., 2016. i 2017. godinu, te obzirom na činjenicu da su istekle navedene budžetske godine, ugovorni organ ne može više raspolagati finansijskim sredstvima za ovu namjenu, a sredstva za ivu namjenu nisu planirana u 2021. godini i jer ugovorni organ nije imao saznanje da će presudama Suda BiH biti poništen zaključak o odbacivanju žalbe i da će biti poništeno rješenje tuženog od 13.12.2017. godine, obzirom da je presuda donesena 14.05.2019. godine, kada su bili svi ugovori realizovani, zbog čega je u fazi ponovnog postupka nemoguće nastaviti sa postupkom javne nabavke nakon proteka ovog vremenskog perioda. Navedeni razlozi za poništenej postupka javne nabavke ne predstavljaju razloge u smislu odredbe člana 69. stav 3. ZJN, odnosno ne radi se o razlozima koji su bili izvan kontrole ugovornog organa i koji se nisu mogli predvidjeti u vrijeme pokretanja postupka javne nabavke. Osim toga, ovo vijeće ukazuje da je odredbom člana 69. stav 1. Zakona o javnim nabavkam propisano da se postupak javne nabavke može okončati: a) zaključenjem ugovora o javnoj nabavci ili okvirnog sporazuma ili b) poništenejm postupka javne nabavke. Kako to iz stanja spisa proizlazi, ugovorni organ je dana 12.04.2016. godine sa ponuđačem „Laki line“ d.o.o. I. Sarajevo zaključio Okvirni sporazum, broj: 11-03-26-2331-33/15, koji je istekao dana 12.04.2019. gdoien, te je u potpunosti realizovao sve ugovore zaključene na osnovu navedenog istog. Imajući u vidu navedeno nesporno je da je konkretna javna nabavka okončana na osnovu člana 69. stav 1. tačka a) Zakona o javnim nabavkama, te je potpuno nepravilno postupanje ugovornog organa kada je dana 08.07.2020. godine uputio zahtjev ponuđačima zahtjev za produženje važenja ponuda, te pristupio ponovnoj ocjeni ponuda. Ovo vijeće još jednom ističe da ugovorni organ u situaciji kada je postupak javne nabavke okončan zaključenjem ugovora nije mogao donijeti odluku o otkazivanju postupka javne nabavke.

Zbog navedenog, ovo sudsko vijeće zaključuje da je tuženi organ pogrešno i nepotpuno utvrdio činjenično stanje na koje je pogrešno primjenio materijalni propis, zbog čega se prigovori tužitelja ukazuju kao potpuno osnovani.

Sud je donio odluku o troškovima kao u dispozitivu primjenom odredbe člana 61. Zakona o upravnim sporovima BiH, članom 4.i 5. stav1. Zakona o sudskom taksama u postupku pred Sudom BiH(“Službeni glasnik BiH” broj 39/03) i tarifnim brojem 2.Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata(“Službeni glasnik Republike Srpske“, broj 68/05). Dodijeljeni iznos se odnosi na troškove sastava tužbe u iznosu od 600,00KM, kao i iznos od 150,00KM paušala 25% i takse na tužbu u iznosu od 100,00KM što ukupno iznosi 850,00KM.

Primjenom odredbe člana 37. stav 2. u vezi sa članom 34. stav 2. Zakona o upravnim sporovima BiH, sud je odlučio kao u dispozitivu presude.

ZAPISNIČAR
Enisa Imamović

PREDSJEDNIK VIJEĆA

SUDIJA

Edinim Čosić

